Kalici CD (Persistent Contrastive Divergence -PCD-)

Kisitli Boltzman Makinalari (RBM) yazisinda gosterilen egitim CD (contrastive divergence) uzerinden idi. Amac alttaki formulde, ozellikle eksiden sonraki terimi yaklasiksal olarak hesaplamaktir.

$$\sum_{n=1}^{N} < y_i y_j >_{P(h|x^n;W)} - < y_i y_j >_{P(x,h;W)}$$

Bu terime basinda eksi oldugu icin negatif parcaciklar (negative particles) ismi de veriliyor.

Simdi RBM'de gordugumuz CD'yi hatirlayalim, CD bir tur "tek adimlik Gibbs orneklemesi" yapiyordu; bu tek adim ornekleme sonrasinda bir sonraki adim oncesi, veri, tekrar baslangic noktasi olarak zincire veriliyordu. Yani her CD adiminin baslangici illa ki verinin kendisi olacaktir. Bu usul Gibbs'in veriden uzaklasma sansi cok azdir. Fakat cogu ilginc yapay ogrenim verisi çokdorukludur (multimodal), optimizasyon baglaminda dusunulurse birden fazla tepe (ya da cukur) noktasi icerir. Eger eldeki veri, egitimi bu noktalara yeterince kanalize edemiyorsa o noktalar ogrenilmemis olur. Bazen verinin (bile) soylediginden degisik yonleri gezebilen bir prosedur bu cokdoruklu alani gezmesi acisindan daha basarili olabilecektir.

PCD bu eksikleri duzeltmeye cabalar. PCD'ye gore modelden gelen "negatif parcaciklarin" orneklemesi arka planda, kendi baslarina ilerler, ve bu zincir hicbir zaman veriye, ya da baska bir seye set edilmez (hatta zincirin baslangic noktasi bile veriden alakasiz olarak, rasgele secilir). Bu yonteme gore $h^0, x^0, h^1, x^1, ...$ uretimi neredeyse tamamen "kapali devre" kendi kendine ilerleyen bir surec olacaktir. Diger yanda pozitif parcaciklar veriden geliyor (ve tabii ki her gradyan adimi sonrasi degisen W hem pozitif hem negatif parcaciklari etkiler), ve bu al/ver iliskisi, hatta bir bakima model ile verinin kapismasinin PCD'yi daha avantajli hale getirdigi iddia edilir, ki PCD, CD'den genellikle daha iyi ogrenim saglar [5].

CD'ye kiyasla PCD'nin Gibbs ya da genel olarak MCMC orneklemesinin prensibine daha yakin durdugu iddia edilebilir, cunku PCD ile bir orneklem zinciri kesintisiz olarak devam ettirilir.

```
self.weights = np.insert(self.weights, 0, 0, axis = 1)
  self.max\_epochs = max\_epochs
  self.batch_size = batch_size
def run_visible(self, data):
  num_examples = data.shape[0]
 hidden_states = np.ones((num_examples, self.num_hidden + 1))
  data = np.insert(data, 0, 1, axis = 1)
 hidden_activations = np.dot(data, self.weights)
 hidden_probs = self._logistic(hidden_activations)
 hidden_states[:,:] = hidden_probs > \
      np.random.rand(num_examples, self.num_hidden + 1)
 hidden_states = hidden_states[:,1:]
  return hidden_states
def run_hidden(self, data):
  num_examples = data.shape[0]
 visible_states = np.ones((num_examples, self.num_visible + 1))
 data = np.insert(data, 0, 1, axis = 1)
 visible_activations = np.dot(data, self.weights.T)
 visible_probs = self._logistic(visible_activations)
 visible_states[:,:] = visible_probs > \
      np.random.rand(num_examples, self.num_visible + 1)
 visible_states = visible_states[:,1:]
  return visible_states
def _logistic(self, x):
  return 1.0 / (1 + np.exp(-x))
def _fit(self, v_pos):
 h_pos = self.run_visible(v_pos)
  v_neg = self.run_hidden(self.h_samples_)
 h_neg = self.run_visible(v_neg)
 lr = float(self.learning_rate) / v_pos.shape[0]
 v_pos = np.insert(v_pos, 0, 1, axis = 1)
 h_pos = np.insert(h_pos, 0, 1, axis = 1)
 v_neg = np.insert(v_neg, 0, 1, axis = 1)
 h_neg = np.insert(h_neg, 0, 1, axis = 1)
 update = np.dot(v_pos.T, h_pos).T
 update -= np.dot(h_neg.T, v_neg)
  self.weights += lr * update.T
 h_neg[np.random.rand(h_neg.shape[0], h_neg.shape[1]) < h_neg] = 1.0
 self.h_samples_ = np.floor(h_neg, h_neg)[:,1:]
def fit(self, data):
  num examples = data.shape[0]
  self.h_samples_ = np.zeros((self.batch_size, self.num_hidden))
```

Ustte gorulen kod daha once RBM icin kullanilan kodla benzesiyor, sadece fit degisik, ve _fit eklendi. Bu kodda miniparca (minibatch) kavrami da var, her gradyan adimi ufak verinin mini parcalari uzerinden atilir. Bu parcalar hakikaten ufak, mesela 10 ila 100 satirlik veri arasindadirlar ve bu ilginc bir durumu ortaya cikartir, ozellikle negatif parcaciklar icin, ki bu parcaciklar W baglantisi haricinde kendi baslarina ilerler, cok az veri noktasi ile islem yapabilmektedirler.

Metot fit icinde self.h_samples_degiskenine dikkat, bu degisken PCD'nin "kalici" olmasini saglar, her_fit cagri sonrasi negatif parcacik orneklemesi self.h_samples_'in biraktigi yerden baslar.

RBM icin kullandigimiz ayni veri seti uzerine k-katlama ile test edelim,

```
from sklearn.linear_model import LogisticRegression
from sklearn.cross_validation import KFold
import numpy as np, rbmp, sys
X = np.loadtxt('../../stat/stat_mixbern/binarydigits.txt')
Y = np.ravel(np.loadtxt('../../stat/stat_mixbern/bindigitlabels.txt'))
np.random.seed(0)
scores = []
cv = KFold(n=len(X), n\_folds=3)
for train, test in cv:
    X_train, Y_train = X[train], Y[train]
    X_test, Y_test = X[test], Y[test]
    r = rbmp.RBM(num_hidden=40, learning_rate=0.1, max_epochs=100,
                 num_visible=64, batch_size=10)
    r.fit(X train)
    clf = LogisticRegression(C=1000)
    clf.fit(r.run_visible(X_train), Y_train)
    res3 = clf.predict(r.run_visible(X_test))
    scores.append(np.sum(res3==Y_test) / float(len(Y_test)))
print np.mean(scores)
```

! python test_rbmkfold.py

```
0.989898989899
```

Daha cetrefil bir veri seti MNIST veri setine [2] bakalim. Veri 28x28 boyutunda ikisel veri olarak kodlanmis rakamlarin el yazisindan alinmis resimlerini icerir. Veri seti unlu cunku Derin Ogrenim'in ilk buyuk basarilari bu veri seti uzerinde paylasildi. MNIST'i aldiktan sonra egitim / test kisimlarinin ilk 1000 tanesi uzerinde algoritmamizi kullanirsak, tek komsulu KNN (yani 1-NN) yuzde 85.4 basari sonucunu verir. Alttaki parametreler uzerinden PCD ile RBM'in basarisi yuzde 86 olacaktir.

```
import numpy as np, gzip, sys
from sklearn import neighbors
from sklearn.cross_validation import train_test_split
from sklearn.linear_model import LogisticRegression
np.random.seed(0)
S = 1000
f = gzip.open('/tmp/mnist.pkl.gz', 'rb')
train_set, valid_set, test_set = cPickle.load(f)
f.close()
X_train,y_train = train_set
X_test, y_test = valid_set
X_train = X_train[:S]; y_train = y_train[:S]
X_test = X_test[:S]; y_test = y_test[:S]
print X_train.shape
clf = neighbors.KNeighborsClassifier(n_neighbors=1)
clf.fit(X_train, y_train)
print 'KNN', clf.score(X_test, y_test)
import rbmp
r = rbmp.RBM(num_hidden=500, learning_rate=0.1, max_epochs=200,
             num visible=784, batch size=20)
r.fit(X_train)
clf = LogisticRegression(C=1000)
clf.fit(r.run_visible(X_train), y_train)
res3 = clf.predict(r.run_visible(X_test))
print 'RBM', np.sum(res3==y_test) / float(len(y_test))
Kaynaklar
[1] http://videolectures.net/icml09_tieleman_ufw/
[2] http://www.iro.umontreal.ca/~lisa/deep/data/mnist/mnist.pkl.
gΖ
```

- [3] Bengio, Y., Learning Deep Architectures for AI
- [4] Larochelle, H., Neural Networks class, https://www.youtube.com/playlist?list=PL6Xpj9I5qXYEcOhn7TqghAJ6NAPrNmUBHd
- [5] Murphy, K. Machine Learning A Probabilistic Perspective